

Dzsungel

Felébredvén reggel a maharadzsa
Dzsemes kenyeret evett dzsússzal.
Magára kapta sportos dzsekijét,
Dzsipjébe beugrott, ő sohasem félt.
Gyermekeként dodzsemben nem ült soha,
Mégis sebesen szállt, úgy ért oda.
Hova? A dzsungelbe,
Állatok lakta sűrű mély erdőbe.
Lándzsáját messzire eldobta,
Amikor a közelgő dzseládát meglátta.
Dzseláda Majom Úr boldogan nevetett,
A lándzsa ugyanis a földre érkezett.
Sokáig dühöngött a bandzsa maharadzsa,
Bánatában bendzsóját előkapta.
Szép dalokat játszott, igaz nem dzsessz zenét
De a dzsungellakók dúdolták énekét.

(Gláser Diána 2009.)

